

enkelt Grund modsætte sig Loven i sin Helhed — det er jo navnlig Spørgsmaalet om Snekastning, der er Tale om — og denne Grund falder sammen med en af de Hovedgrunde, som have ledet Udvalgets Flertal, men det forekommer mig dog, at det ikke vilde være rigtigt at stemme for en Dagsorden som den foreslaaede. Vil man derimod søge at hindre Loven fra at komme frem, bør man efter min Mening stemme mod Loven i sin Helhed, idet man da viser, at man foretrækker det Bestaaende. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, da Loven i sin Helhed, saa vidt jeg forstod den ærede Formand, ikke foreligger til Behandling, og jeg skal altsaa kun foreslaa at stemme mod Dagsordenen.

J. Andersen: Maaffe det dog maa være mig tilladt at sige, at, da jeg anerkjender den foreslaaede Lov for at ville være rigtig, naar først de Forudsætninger for den, som jeg finder nødvendige, ere komne tilstede, saa vilde jeg ikke anse det for rigtigt at modsætte mig Lovforslaget paa den Maade, at jeg stemte for dets Forkastelse. Thi det vilde være det Samme som at sige til den høitærede Minister: Jeg vil ikke have en saadan Lov; jeg vil slaa den ihjel. Ved Dagsordenen siger jeg derimod: Naar den Forudsætning er tilstede, hvorunder jeg finder Loven rigtig, vil jeg have den.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om det stillede Forslag til en Dagsorden, og man gik til Afstemning over samme, hvorved dette Forslag (se ovenfor Sp. 2119)

forkastedes med 47 Stemmer mod 1.

Formanden: Derefter sætter jeg altsaa Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal ikke negte, at

efter det Resultat, som nu foreligger efter Afstemningen over det Hovedspørgsmaal, som foreslaa under det første Afstuit, staar det for mig saaledes, at det, der er vedtaget, er et temmelig stærkt eller meget stærkt Indgreb i Kommunernes Ret. Jeg mener naturligvis ikke derved et uberettiget Indgreb i Kommunernes Ret, men jeg mener, siden vi nu have talt saa Meget om Sogneraadenes Frihed til selv at ordne deres Sager, at det er en stærk Tvang, der ved Lovforslaget paalægges Kommunerne, idet de nu skulle gaa ind paa noget ganske Nyt, som upaatvivlelig har sine væsentlige Betænkeligheder. Det er derfor kun med Beklagelse, at jeg ser, at dette Resultat er kommet frem, og jeg kan ikke stemme for Loven. Ege saa lidt som jeg vilde stemme for Dagsordenen, lige saa lidt vil jeg opgive Haabet om, at der maaffe kan ske Forandring ved denne Lov paa et senere Stadium; man kan i ethvert Fald ikke vide det, og dersom det mulige Tilfælde skulde indtræffe, hvad der jo efter det Tidspunkt, hvor vi befinde os, kan være ret rimeligt, at Loven ikke bliver særdis i denne Session, vil jeg tillade mig at gjøre den Henstilling til den høitærede Minister, om der ikke maatte være Anledning til at indhente Erklæringer fra de kommunale Autoriteter, ikke alene fra Amtsraadene, men ogsaa fra Sogneraadene. Jeg tillader mig denne Henstilling, uanset, at jeg meget vel veed, at Ministeren har indhentet saadanne Erklæringer for nylig, men det er blevet udtalt fra flere Sider, og jeg tror, om det maa være tilladt mig atter at rekurere til den ærede 2den Landsstingsmand for 9de Kreds (Østrup), at det netop er blevet yttret fra Randers Amtsraad, at det ikke havde havt tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i dette Lovforslag, hvilket navnlig ogsaa bevirkede, at det ærede Medlem qva. Amtsraadsmedlem havde en fuldstændig modsat Mening af den, han har yttret her i Saalen, og i hvert Fald er Forslaget blandt dem, der, som saa, have en særlig indgribende Virkning over hele Landet, da det vedrører enhver